

Sygn. akt III AUa 522/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Białecka
Sędziowie:	SSA Urszula Iwanowska SSA Jolanta Hawryszko (spr.)
Protokolant:	St. sekr. sąd. Edyta Rakowska

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2012 r. w Szczecinie

sprawy H. K.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o objęcie ubezpieczeniem społecznym rolników

na skutek apelacji ubezpieczonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 24 kwietnia 2012 r. sygn. akt VI U 529/12

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 522/12

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 grudnia 2012 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stwierdził, że w okresie od 1 kwietnia 2005 r. do 14 września 2011 roku ustało ubezpieczenie społeczne rolników w zakresie ubezpieczeń: emerytalno-rentowego, wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego dla H. K., bowiem ubezpieczony nie poinformował organu rentowego o prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej oraz nie złożył w ustawowym terminie zaświadczenia właściwego organu podatkowego o wysokości należnego podatku.

H. K. zaskarżył decyzję domagając się uznania, że ubezpieczenie społeczne rolników nie ustało. Wskazał, że zarejestrował działalność gospodarczą, jednakże nie prowadził jej od 2003 r. aż do wyrejestrowania 15 września 2011 r.

W odpowiedzi, organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Wyrokiem z 24 kwietnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję i stwierdził, że ubezpieczenie społeczne rolników w zakresie ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego oraz ubezpieczenia emerytalno-rentowego dla H. K. ustało w okresie od 1 stycznia 2010 roku do 14 września 2011 roku, a co za tym idzie, że we wskazanym wyżej okresie ustał także obowiązek opłacania składek oraz oddalił odwołanie w pozostałym zakresie.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że H. K. z dniem 15 stycznia 1998 r. stał się właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni przekraczającej 1 ha i rozpoczął na tych gruntach działalność rolniczą. W okresie od 1 marca 1998 r. do 31 grudnia 1999 r. był zgłoszony do ubezpieczenia społecznego w ZUS z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Decyzją z 13 sierpnia 2001 r. H. K. został objęty ubezpieczeniem społecznym rolników z mocy ustawy od 15 stycznia 1998 r. do 28 lutego 1998 r. oraz od 1 stycznia 2000 r. Jednocześnie organ rentowy stwierdził obowiązek opłacania przez ubezpieczonego kwartalnej składki na ubezpieczenie społeczne rolników. W standardowej informacji zawartej w drukach decyzji H. K. został pouczone o obowiązku zgłaszania, nie czekając na wezwanie, w ciągu 14 dni, o okolicznościach mających wpływ na podleganie ubezpieczeniu i o zmianach tych okoliczności. W pouczeniu wskazano, że rolnik, który podlegając ubezpieczeniu w pełnym zakresie z mocy ustawy, nieprzerwanie co najmniej 1 rok, podejmuje pozarolniczą działalność gospodarczą nie będąc pracownikiem i nie pozostając w stosunku służbowym, nadal podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników. Jednocześnie wskazano, że osoby te z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej ubezpieczeniu społecznemu rolników podlegają tylko wówczas, gdy złożą w tej sprawie stosowne oświadczenie ZUS - owi lub KRUS-owi. Decyzję doręczono żonie ubezpieczonego 16 sierpnia 2001 r. W dniu 30 sierpnia 2011 r. do organu rentowego wpłynęło zaświadczenie o dokonaniu wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wójta Gminy B., z treści którego wynikało, że H. K. ma zarejestrowaną od 1 lutego 1998 r. działalność gospodarczą, a 29 sierpnia 2011 r. złożył wniosek o wpis do Centralnej Ewidencji Informacji o Działalności Gospodarczej. W związku z tymi dokumentami organ rentowy wszczął postępowanie wyjaśniające. W toku tego postępowania, pismem z 15 września 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. Inspektorat w C. poinformował, że H. K. od 1 stycznia 2000 r. nie podlega żadnym ubezpieczeniom z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Z kolei Naczelnik Urzędu Skarbowego w C. nadesłał 30 września 2011 pismo, w którym wskazał, że H. K. od 1 lutego 1998 r. figuruje w ewidencji podatników prowadzących działalnością gospodarczą oraz, że podatnik w składanych za lata 2004-2010 zeznaniach podatkowych PIT-36 wykazywał przychód z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w wysokości po 0 zł za lata od 2004 do 2009 oraz 24 000 zł za rok 2010. W dniu 6 października 2011 roku do organu rentowego wpłynęła decyzja Wójta Gminy B. z 15 września 2011 r. o wykreśleniu z tym dniem wpisu dotyczącego przedsiębiorcy H. K.. Do decyzji dołączono kopię wniosku H. K., którym zgłosił likwidację działalności gospodarczej. Ubezpieczony w oświadczeniu z 12 grudnia 2011 r. poinformował organ rentowy, że działalność gospodarczą założył 1 lutego 1998 r., następnie w okresie od 1 stycznia 2000 r. do 7 sierpnia 2001 r. zawiesił działalność. Podał też, że nie wiedział, że musi zgłosić w KRUS na piśmie fakt prowadzenia takiej działalności. Zaznaczył, że był pewien, że Wójt Gminy w B. powiadamia wszystkie organy o wznowieniu działalności. Podkreślił jednak, że przez okres od roku 2003 do roku 2009 nie wykonywał żadnych usług w ramach swojej działalności, a dochody zaczął osiągać w roku 2010 i 2011. Z ustaleń Sądu Okręgowego wynika nadto, że w ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wójta Gminy B., w okresie od 1 lutego 1998 r. do 15 września 2011 r. widniał wpis dotyczący prowadzenia przez H. K. pozarolniczej działalności gospodarczej pod nazwą: Usługi (...). Działalność tę ubezpieczony faktycznie prowadził w okresie od 1 lutego 1998 r. do 31 grudnia 1999 r. oraz od 8 sierpnia 2001 r. do 31 grudnia 2002 r. W okresie od 1 stycznia 2003 r. do 31 grudnia 2009 r. H. K. z tytułu prowadzenia tej działalności nie osiągał żadnych dochodów i nie wykonywał żadnych czynności; nie zgłosił jednak zawieszenia działalności w Urzędzie Skarbowym. Od stycznia 2010 roku H. K. wznowił prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej. W ramach stałej współpracy z przedsiębiorstwem (...) C J. Z. i wspólnicy w M. od stycznia 2010 r. do sierpnia 2011 r. wykonywał prace związane z naprawą, konserwacją i obsługą rozdrabniacza (BEASI). Otrzymywał z tego tytułu stałe wynagrodzenie w kwocie 2 000 zł brutto, w związku z czym z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej osiągnął w 2010 r. przychód w kwocie 24.000 zł, a w roku 2011 w kwocie 16.000 zł. Z dniem 15 września 2011 r. ubezpieczony zgłosił w Urzędzie Gminy B. likwidację prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej.

Sąd pierwszej instancji odwołał się do treści art. 5a ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników w brzmieniu obowiązującym w dniu 1 lutego 1998 r., tj. w dniu zarejestrowania przez ubezpieczonego pozarolniczej działalności gospodarczej (tekst jednolity Dz.U. 1998, nr 7, poz. 25), zgodnie z którym rolnik, który podlegając ubezpieczeniu w pełnym zakresie z mocy ustawy, podejmował pozarolniczą działalność gospodarczą mógł podlegać innemu ubezpieczeniu społecznemu wówczas, gdy złożył Zakładowi lub Kasie oświadczenie, że chce podlegać innemu ubezpieczeniu społecznemu z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej. Sąd Okręgowy wskazał, że 2 maja 2004 r. przepis został znowelizowany w taki sposób, że wskazano, że rolnik lub domownik, który podlegał ubezpieczeniu w pełnym zakresie i z mocy ustawy nieprzerwanie przez co najmniej 3 lata, i który rozpoczął prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej opodatkowanej zgodnie z przepisami o zryczałtowanym podatku dochodowym lub rozpoczął współpracę przy prowadzeniu tej działalności, mógł podlegać nadal ubezpieczeniu rolniczemu, jeżeli nie jest pracownikiem i nie pozostaje w stosunku służbowym. Dodatkowo, zamieszczono zastrzeżenie, że taki rolnik lub domownik, będzie podlegał nadal ubezpieczeniu, jeżeli w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej lub rozpoczęcia współpracy przy prowadzeniu tej działalności złoży Kasie oświadczenie o kontynuowaniu tego ubezpieczenia i udokumentuje spełnienie warunków opodatkowania tej działalności w formie zryczałtowanego podatku dochodowego w terminie 7 dni od dnia otrzymania dokumentu ustalającego przez organ podatkowy tę formę opodatkowania. Wskazano również, że niezachowanie któregokolwiek z terminów, jest równoznaczne z ustaniem ubezpieczenia z końcem kwartału, w którym rolnik lub domownik rozpoczął wykonywanie pozarolniczej działalności gospodarczej lub rozpoczął współpracę przy prowadzeniu tej działalności. Następnie, ustawą z dnia 1 lipca 2005 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 150, poz. 1248) po raz kolejny zmieniono treść przepisu art. 5a. Nowelizacja weszła w życie od 24 sierpnia 2005 r. W znowelizowanym art. 5a ust. 1 wskazano, że rolnik lub domownik, który podlega ubezpieczeniu w pełnym zakresie z mocy ustawy nieprzerwanie przez co najmniej 1 lata, rozpocznie jedną z wyżej wymienionych działalności, może podlegać temu ubezpieczeniu w dalszym ciągu, jeżeli spełnia jednocześnie następujące warunki: 1) w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności współpracy przy niej złoży w Kasie oświadczenie o kontynuowaniu ubezpieczenia; 2) równocześnie prowadzi działalność rolniczą lub stale pracuje w gospodarstwie rolnym o powierzchni powyżej 1 ha użytków rolnych, lub w dziale specjalnym, 3) nie jest pracownikiem i nie pozostaje w stosunku służbowym, 4) nie ma ustalonego prawa do emerytury lub renty albo do świadczeń z ubezpieczeń społecznych, 5) kwota należnego podatku dochodowego za poprzedni rok podatkowy od przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej nie przekracza kwoty 2528 zł. W ust. 5 wskazano, że niezachowanie terminu do złożenia oświadczenia powoduje ustanie ubezpieczenia z końcem kwartału, w którym rolnik lub domownik rozpoczął wykonywanie pozarolniczej działalności gospodarczej lub współpracę przy prowadzeniu tej działalności. Termin ten podlega przywróceniu, jeżeli rolnik lub domownik udowodni, że niezachowanie terminu nastąpiło wskutek zdarzeń losowych. W sprawie bezspornie organ rentowy wiedział o prowadzeniu przez ubezpieczonego działalności w okresie od 1 lutego 1998 roku do 31 grudnia 1999 roku, natomiast co do późniejszego okresu nie miał wiedzy i pozostawał w przekonaniu, że działalność pozarolnicza jest nieprzerwanie zawieszona. Zdaniem sądu okręgowego, to ubezpieczony miał obowiązek przedstawić dowody na okoliczność ustalenia, że nie prowadził działalności pozarolniczej i tym samym podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników. Obowiązkowi temu sprostął tylko w części. Sąd zwrócił uwagę na treść dołączonych do akt sprawy dowodów w postaci zaświadczenia z urzędu skarbowego oraz rocznych zeznań podatkowych, z których wynika, że w latach 2003-2009 H. K. nie zadeklarował żadnych przychodów z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Zatem sąd uznał, że ubezpieczony rozpoczął pozarolniczą działalność gospodarczą dopiero od stycznia 2010 r., a skoro H. K. w latach 2003-2009 faktycznie nie wykonywał pozarolniczej działalności gospodarczej tym samym nie miał w roku 2005 obowiązku złożenia w KRUS oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia, o którym mowa w art. 5a ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. W konsekwencji, brak było podstaw do uznania, że w okresie od 1 kwietnia 2005 r. do 31 grudnia 2009 r. ustały okoliczności uzasadniające objęcie H. K. rolniczymi ubezpieczeniami społecznymi. Od stycznia 2010 r. zaś nie był objęty ubezpieczeniem społecznym rolników. Wprawdzie odwołujący tłumaczył fakt niezłożenia stosownego oświadczenia niewiedzą o tym obowiązku, jednak brak było podstaw, by takie wyjaśnienia uznać za miarodajne. Już w roku 2001 w standardowej informacji zamieszczonej na odwrocie doręczonej skarżącemu decyzji z 13 sierpnia 2001 r. H. K. został pouczone o obowiązku poinformowania, w ciągu 14

dni, Kasy o okolicznościach mających wpływ na podleganie ubezpieczeniu i o zmianach tych okoliczności. Skarżący od tego czasu powinien był już wiedzieć o ciąży na nim powinności informowania rolniczego organu rentowego o podjęciu prowadzenia działalności gospodarczej. Gdyby zaś taką informację przekazał w dacie faktycznego ponownego rozpoczęcia jej prowadzenia (tj. na początku roku 2010), zostałby także poinformowany o konieczności składania bardziej szczegółowych oświadczeń i dokumentów, w tym zaświadczenia o wysokości podatku należnego za dany rok. Sąd okręgowy podkreślił nadto, że w systemie obowiązującego prawa nie można swej sytuacji prawnej usprawiedliwiać nieznajomością prawa.

Apelację co do punktu II. wyroku wywiódł ubezpieczony zarzucając: 1. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 5a ust. 5 w związku z ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 listopada 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników w brzmieniu przewidzianym ustawą z dnia 1 lipca 2005 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 150, poz. 1248) poprzez jego niewłaściwą wykładnię i ustalenie, że przepis ten ma zastosowanie niezależnie od obowiązku organu rentowego precyzyjnego poinformowania ubezpieczonego o powinności złożenia oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia w określonym terminie i skutkach prawnych jego niezłożenia, jak również przyjęcie jako prawidłowego nazbyt formalistycznego stanowiska, iż niewykonanie powinności złożenia w/w oświadczenia jest równoznaczne z zaistnieniem okoliczności powodujących ex lege ustanie rolniczego tytułu ubezpieczenia społecznego; 2. sprzeczność z zasadami współżycia społecznego, tj. zasady pogłębiania zaufania obywateli do władzy publicznej oraz zasady udzielania informacji, a także zasady słuszności poprzez częściowe utrzymanie w mocy decyzji organu rentowego wydanej pomimo niepoinformowania ubezpieczonego o obowiązkach informacyjnych względem KRUS, warunkujących kontynuowanie ubezpieczenia społecznego rolników oraz zastosowanie nieproporcjonalnie rygorystycznej sankcji w postaci ustania rolniczego tytułu ubezpieczenia społecznego w sytuacji, gdy wobec wielokrotnych zmian stanu prawnego w tym zakresie oraz stopnia jego skomplikowania, ubezpieczony bez precyzyjnego poinformowania go przez organ o jego obowiązkach mógł o nich i o skutkach prawnych ich nie dochowania nie wiedzieć. Apelujący wniósł o zmianę wyroku poprzez uchylenie decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z 30 grudnia 2011 r. w całości, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji. W ocenie apelującego nie sposób uznać, by organ spełnił należycie swój obowiązek zawierając standardową informację na odwrocie doręczonej mu decyzji z 13 sierpnia 2001 r. Pouczenie było zbyt ogólne. Apelujący podniósł, że nie dotarła do niego żadna z ulotek informacyjnych; również z innych źródeł ubezpieczony nie miał możliwości dowiedzieć się o ustawowo nałożonym na niego obowiązku. Takiej wiedzy nie pozyskał przede wszystkim w Placówce Terenowej KRUS w C., gdzie przed początkiem 2010 r. zasięgał informacji na temat wysokości rocznych dochodów pozwalających na kontynuację ubezpieczenia rolniczego, ani w innych urzędach publicznych. Apelujący powołał się przy tym na pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 238/07 (OSNIAPUS 2009, nr 5-6, poz. 76, str. 238).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja ubezpieczonego jest nieuzasadniona. Sąd Apelacyjny nie dopatrył się wadliwości postępowania przed sądem pierwszej instancji. Sąd okręgowy starannie rozważył wszystkie dowody, w myśl procesowej zasady swobodnej oceny dowodów. Prawidłowe ustalenia oraz należycie umotywowaną ocenę prawną, sąd apelacyjny przyjmuje za własne. W rozpoznawanej sprawie, na etapie postępowania apelacyjnego spór dotyczy jedynie okresu od 1 stycznia 2010 r. do 14 września 2011 r., przy czym niekwestionowane jest, że w tym czasie ubezpieczony prowadził działalność gospodarczą, natomiast rozbieżne oceny wywołuje kwestia prawidłowego pouczenia ubezpieczonego o obowiązkach, których niezrealizowanie skutkowało wydaniem zaskarżonej decyzji. Sąd apelacyjny podkreśla, że w momencie rozpoczęcia działalności gospodarczej wnioskodawcę obowiązywał przepis art. 5a ust. 2, który nakładał na ubezpieczonego obowiązek złożenia oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia w terminie 14 dni od rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej. Według ust. 3 omawianego artykułu niezachowanie tego terminu równoznaczne było z ustaniem ubezpieczenia z końcem kwartału, w którym rolnik rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej. Podobna sankcja wiązała się z nieprzedstawieniem do dnia 14 lutego każdego roku zaświadczenia z urzędu skarbowego. Należy wskazać, że terminy wynikające z przytoczonych powyżej przepisów są terminami prawa materialnego, co oznacza, że niezłożenie oświadczenia, czy też zaświadczenia, bez względu na

przyczyny takiego stanu rzeczy zawsze, z mocy prawa skutkuje ustaniem ubezpieczenia. W przypadku terminów prawa materialnego nie można mówić o mniej, lub bardziej formalistycznym stosowaniu prawa zważywszy, że skutek prawny następuje zawsze i nieodwracalnie po zaistnieniu ustawowych przesłanek. Jedynie w przypadku określonym w art. 5a ust.7, w brzmieniu obowiązującym od dnia 24 sierpnia 2005 r. możliwe jest przywrócenie terminu, co z jednak jest warunkowane udowodnieniem, że niezachowanie terminu nastąpiło na skutek zdarzeń losowych; regulacja ta stanowi jednak wyjątek od zasady i jako taka musi być interpretowana ściśle. Sąd apelacyjny rozważył, że w sprawie – wbrew twierdzeniom wnioskodawcy – ubezpieczony w decyzji o podleganiu ubezpieczeniu społecznemu rolników z dnia 13 sierpnia 2001 r. był pouczony o obowiązku złożenia stosownego oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia w związku z podjęciem pozarolniczej działalności gospodarczej. W treści decyzji wyraźnie wskazano, że osoby z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej, ubezpieczeniu społecznemu rolników podlegają tylko wówczas gdy złożą w tej sprawie stosowne oświadczenie Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych lub Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (k.13 akt organu rentowego). Niezłożenie przez wnioskodawcę wymaganego oświadczenia stanowiło wprost ustawową przesłankę do stwierdzenia ustania ubezpieczenia społecznego rolników, i to bez względu na późniejsze uchybienie przez wnioskodawcę obowiązkowi składania corocznych zaświadczeń z urzędu skarbowego. Skoro wnioskodawca nie poinformował Kasy o rozpoczęciu działalności gospodarczej (nie złożył oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia) nie ma podstaw faktycznych, by zarzucać organowi rentowemu, że następnie nie informował o zmianie przepisów w zakresie składania wymaganych zaświadczeń. Powoływanie się przez skarżącego na stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r. (sygn. I UK 238/07, OSNP/5-6/76) jest chybione - w stanie faktycznym przywoływanej sprawy ubezpieczony, bowiem dopełnił obowiązku zawiadomienia organu rentowego o zamiarze kontynuowania ubezpieczenia rolniczego w związku z podjęciem działalności gospodarczej, nie dopełnił natomiast obowiązku złożenia stosownego oświadczenia o wysokości należnego podatku.

Sąd apelacyjny podkreśla również, że stosownie do art. 37 u.s.r. rolnik nie czekając na wezwanie jest zobowiązany informować KRUS o okolicznościach mających wpływ na podleganie ubezpieczeniu i zmianie tych okoliczności. Zatem to na rolniku ciąży ustawowy obowiązek zawiadomienia Kasy o podjęciu pozarolniczej działalności, złożenia oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia rolniczego po jej podjęciu, a także złożenia, w ustawowo nakreślonym terminie zaświadczenia organu podatkowego o wysokości podatku należnego od wykonywanej działalności za rok ubiegły. Natomiast w oparciu o wymienione dokumenty, rzeczą organu rentowego jest zweryfikowanie warunków podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników.

Odnosząc się do zarzutu sprzeczności zaskarżonego wyroku z zasadami współżycia społecznego wskazać należy, że w orzecznictwie zgodnie przyjmuje się, że do złagodzenia rygorów prawa ubezpieczeń społecznych nie stosuje się art. 5 k.c., bo przepisy prawa ubezpieczeń społecznych mają charakter przepisów prawa publicznego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2011 r., sygn. III UK 214/10, LEX nr 1095955). Chybione również jest w tym kontekście odwoływanie się do zasad prawa konstytucyjnego i administracyjnego, w tym zasady zaufania obywateli do władzy publicznej, czy też zasady udzielania informacji. Obowiązek organu rentowego, co do pouczenia strony nie jest bezwzględny wymogiem działania organu, brak bowiem uzasadnionych podstaw dla biernego oczekiwania, że w każdej sytuacji niezajomości obowiązującego prawa ryzyko ujemnych konsekwencji przejmie organ rentowy, który nie poinformował strony o właściwych dla niej przepisach. Organ rentowy nie ma bowiem możliwości przewidzenia wszystkich możliwych działań prawnych ubezpieczonych. Należy podkreślić, że każda osoba, która funkcjonuje w szczególnym systemie ubezpieczenia społecznego, jakim jest ubezpieczenie rolników jest z definicji rolnikiem (domownikiem rolnika), zatem podejmując, jako dodatkową, działalność pozarolniczą musi liczyć się ze zmianą statusu ubezpieczeniowego i to przede wszystkim na niej spoczywa obowiązek szczególnej staranności podejmowanych działań, by były zgodne z prawem i wola strony. W sprawie dodatkowo wymaga podkreślenia, niezależnie od formułowanych zarzutów, że ubezpieczony - który przyznał, że w styczniu 2010 r. dowiadywał się w organie rentowym ile może dorobić na działalności - miał świadomość, że prowadzenie działalności pozarolniczej i osiągnięcie z niej dochodów wpływa na warunki ubezpieczenia społecznego .

Mając na względzie przedstawione rozważania, sąd apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.